Список використаних джерел

1. Гальська Н. Д. Теорія і практика навчання іноземних мов. Початкова школа: методичний посібник / Н. Гальська, З. Нікітенко. – М.: Айріс-прес, 2004. – 204 с.
2. Гембарук А. С. Методика вивчення іноземної мови в таблицях і схемах: методичний посібник / А. Гембарук. – Умань: ПП Жовтий, 2010. – 144 с.
3. Дюканова Н. М. Проблеми застосування тестів під час вивчення іноземної мови. Нові технології навчання: науково-методичний посібник / Н. Дюканова. – К.: Інститут інноваційних технологій і змісту освіти, 2007. Вип. 46. – С. 26–31.
4. Голубєва Н. В. Комп'ютерне тестування як одна з форм сучасного контролю знань. Інформаційно-телекомунікаційні технології в сучасній освіті: досвід, проблеми, перспективи: зб. наук. праць / наук. ред. Н. В. Голубєва, А. О. Дурєєв, С. М. Бондаренко, М. М. Мурін. – Львів: ЛДУБЖД, 2006. – Вип. 1. – С. 309–313.
5. Ніколаєва С. Ю. Методика викладання іноземних мов у середніх навчальних закладах: підручник. Вид. 2, випр. і перероблене / кол. авторів під керівництвом С. Ніколаєвої. – К.: Ленвіт, 2007. – 328 с.
6. Miodynka W. Nowa generacja w glottodydaktyce polonistycznej. – Kraków: UNIVERSITAS, 2009. – 228 s.
7. Lipińska E. Z zagadanień dydaktyki języka polskiego jako obcego. – Kraków: UNIVERSITAS, 2006. – 340 s.

Віра Ляшенко

ФОРМУВАННЯ ГРОМАДЯНСЬКИХ РИС ОСОБИСТОСТІ В УМОВАХ НОВОЇ УКРАЇНСЬКОЇ ШКОЛИ

Нова українська школа – це ключова реформа Міністерства освіти і науки. Головна мета – створити школу, в якій буде приємно навчатись і яка даватиме учням не тільки знання, як це відбувається зараз, а й уміння застосовувати їх у повсякденному житті. НУШ – це школа, до якої приємно ходити учням. Тут прислухаються до їхньої думки, вчать критично мислити, не боятись висловлювати власну думку та бути відповідальними громадянами. Тут панують співпраця та взаєморозуміння. Адже мета НУШ – виховати інноватора та громадянина, який вміє ухвалювати відповідальні рішення та дотримується прав людини.

Замість запам'ятовування фактів та понять учні набуватимуть компетентностей. Це – динамічна комбінація знань, умінь, навичок, способів мислення, поглядів, цінностей, інших особистих якостей, що визначає здатність особи успішно соціалізуватися, провадити професійну та/або подальшу навчальну діяльність. Тобто формується ядро знань, на

яке будуть накладатись уміння цими знаннями користуватися, а також цінності та навички, що знадобляться випускникам української школи у професійному та приватному житті.

Досягнення цілей громадянського виховання учнів вимагає дотримання саме підходу до цього процесу, тобто врахування об'єктивних закономірностей як виховної діяльності в цілому, так і формування громадянської культури учнів початкової школи.

Методологія громадянського виховання повинна в цілому спиратися на теорію особистості О. Леонтьева. Розглядаючи питання формування особистості, О. Леонтьєв підкреслював, що особистість формується не як результат простого нашарування зовнішніх явищ, а як результат того, що людина робить із себе, стверджуючи своє людське життя. При цьому провідну роль в становленні особистості О. Леонтьев відводить руху мотивів діяльності, що мають особистісний смисл. Таким чином, система формування громадянських рис особистості учнів Української школи має бути орієнтованою на формування смислостворюючих мотивів становлення їх громадянської культури.

Застосування конкретних методів, прийомів і форм роботи з дітьми в процесі громадянського виховання, що спрямовані на формування такого роду мотивів, визначається низкою соціально-психологічних особливостей, що характеризують в цілому цей віковий період:

1. Розумові здібності просуваються від конкретних до абстрактних думок. Це дозволяє дітям застосовувати досвід до абстрактних ідей і замислюватися над наслідками своїх дій.
2. Незалежність (виклик владі, сім'ї; самітність – на ранньому етапі; сприйняття себе як дорослого; неслухняність та суперечки; з причини амбівалентності незалежності переважають конфлікти в сім'ї). Здатність приймати незалежні рішення і виконувати їх.
3. Надмірне обмірковування того, що відбувається (діти дивляться на події чи явища складніше, ніж це є насправді; наділяють звичайні дії складними мотивами.
4. Ровесники слугують в якості стимулу розвитку. Міцна дружба з представниками однієї з ними статі. Групові контакти з представниками протилежної статі. Виняткова вірність своїм ровесникам; чудернацька поведінка.
5. Нерідкі зміни думок про те, ким він/вона хоче стати в майбутньому. Початок розробки свої системи цінностей.
6. Початок усвідомлення своїх сильних якостей і меж своїх можливостей. Збільшені інтелектуальні і творчі здібності.
7. Прийняття етичної і моральної системи цінностей суспільства. Формуються громадські уявлення і соціальна свідомість.
8. Усвідомлення наслідків своїх вчинків.
9. Інтенсивна соціалізація дитини, формування колективної свідомості.

Традиційна школа орієнтована на дитину, що росте в багато-

поколінній родині, проходить через соціально-культурні вікові ритуали, рано вступає в реальні соціальні відносини. Проте цей етап в історії дитинства минає. В сучасній ситуації в основному зникла традиційно сформована узгодженість позашкільних процесів дорослішання і шкільної освіти. При цьому статус дитини в сучасному суспільстві залишається, як правило, статусом залежного об'єкта суспільних і сімейних турбот.

Завдяки комплексному підходу, процес формування громадянських рис особистості Нової Української школи має відбуватися через: демократизацію навчального процесу, застосування інтерактивних методів навчання; навчальні предмети громадянсько-правової тематики; вивчення гуманітарних і природничих дисциплін; організацію позакласної і позашкільної діяльності учнів; ознайомлення учнів із діяльністю органів державної влади, місцевого самоврядування, правоохоронних органів, громадських організацій тощо; участь учнів в роботі органів учнівського самоврядування, організації активної діяльності школярів щодо управління школою, створення в загальноосвітніх навчальних закладах моделі демократичного суспільства; вивчення історії, етнографії, культури рідного краю.

Список використаних джерел

1. Бех І. Д. Виховання підростаючої особистості на засадах нової методології / І. Д. Бех // Педагогіка і психологія. – 1999. – № 3. – С. 5–14.
2. Вишневський О. Громадянське виховання / О. Вишневський // Освіта. – 2000. – № 44. – С. 3; – № 45. – С. 4–5.
3. Концепція Нової Української школи [Електронний ресурс]. – Ружим доступу: https://mon.gov.ua/ua/tag/nova-ukrainska-shkola

Наталія Мазепа

СУЧАСНИЙ СТАН ПРОБЛЕМИ РОЗВИТКУ ТВОРЧОЇ ПІЗНАВАЛЬНОЇ АКТИВНОСТІ УЧНІВ ПОЧАТКОВОЇ ШКОЛИ

У законі «Про освіту» [7], Державному освітньому стандарті початкової загальної освіти [4], Концепції Нової української школи [5] чітко сформульовані вимоги до сучасної школи та обґрунтоване соціальне замовлення. На сучасному етапі розвитку нашого суспільства перед школою, вчителями та батьками стоїть завдання ростити дітей не тільки здоровими, працездатними і свідомими, а й ініціативними, думаючими працівниками, здатними на творчий, раціональний підхід до будь-якої справи.

Нині затребувана активна життєва позиція працівника, здатність